

# Rusko potřebuje vysvětlit své „červené linie“ Západu — RT Rusko a bývalý Sovětský svaz

 [rt.com/russia/598670-russia-west-red-lines](https://rt.com/russia/598670-russia-west-red-lines)

## Fjodor Lukjanov: Rusko musí Západu vysvětlit své „červené linie“.

Blok pod vedením USA bude pravděpodobně pokračovat v eskalaci, pokud Moskva pevně nenastíní, jak hodlá reagovat

### [🌐 Rusko v globálních záležitostech](#) [👉 RGA na telegramu](#)

V současné době probíhá v západní Evropě intenzivní debata o tom, zda by Ukrajině mělo být povoleno zaútočit na ruské území zbraněmi NATO. Některé země, jako je Velká Británie, Francie, Polsko a Finsko, již řekly, že jsou pro, zatímco Německo, Itálie a USA byly na úrovni exekutivy proti, ačkoli tato myšlenka má zastánce v parlamentech a bezpečnostních agenturách. Generální tajemník NATO Jens Stoltenberg takové plány výrazně podpořil.

Už samotná formulace otázky je vypovídající sama o sobě – odráží zvláštnost celého ukrajinského konfliktu. Co je za problém? Země, které považují Kyjev za spojence (i když ne formálně, ale fakticky), jej proti Moskvě podporují a poskytují zbraně pro bojové operace. Jaký je tedy smysl omezení? Ať bojují, jak ukrajinští vojenští vůdci uznají za vhodné, nemyslíte?

Realita je ale taková, že Ukrajina nebojuje svým jménem, ale na příkaz někoho jiného. Bez západní pomoci různého druhu by vše dávno skončilo. To znamená, že NATO je nezbytnou a nepostradatelnou součástí celé kampaně, čímž se stává aktivním účastníkem. Blok uznává první, ale ne to druhé. Z toho plyne poněkud absurdní přesvědčení, že dodávka a používání stále sofistikovanějších zbraní nepředstavuje eskalaci konfliktu. Neznamena to ani, že samotné NATO je zataženo do konfrontace s Ruskem.

Vášeň pro používání zbraní je obzvláště vysoká v západní Evropě. USA mají tendenci se této kontroverzi vyhýbat. Bílý dům opakuje svůj již dříve vyslovený postoj, že americké zbraně nelze použít proti cílům v mezinárodně uznaných hranicích Ruska (z amerického pohledu to neplatí pro bývalá ukrajinská území včetně Krymu). Ať už je to mírně řečeno, svérázní státníci řídí USA, sebeuvědomění, že jako jaderná supervelmoc by se mohly zapojit do plnohodnotné atomové války, stále pomáhá soustředit mysl. Na druhou stranu Starý svět žádný takový balast nemá. Dilema, kterému Západoevropané čelí, či spíše si ho vytvořili, je složité. Ukrajinu považují za klíč k míru na kontinentu. Ale ne v tom smyslu, že je třeba najít pro všechny včetně Ruska přijatelnou variantu k vyřešení slepé uličky, ale naopak – s Moskvou nemůže dojít k jednání, jen k vojenskému vítězství nad ní.

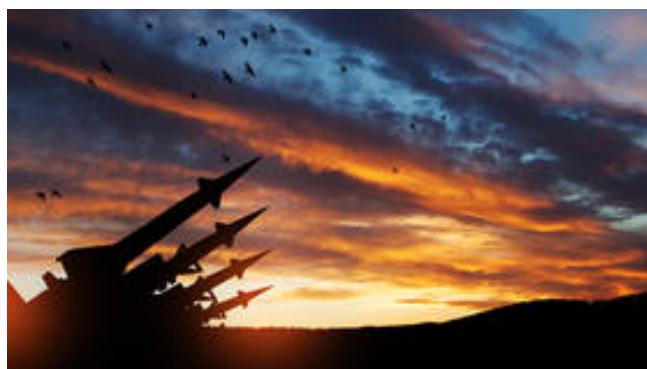
Přečtěte si více

Dmitrij Suslov: Je čas, aby Rusko přemýšlelo o „demonstrativním“ jaderném testu

Občasní skeptici, kteří varují, že Kyjev nikdy nebude

schopen dosáhnout svých cílů, nejsou schopni změnit ideologickou náladu. A to je způsobeno tím, jak je konflikt interpretován v západní Evropě. Na začátku dominovaly ideologické a emocionální exaltace, ale tato mantra se stala oficiálním postojem. Z toho plyne názor, nabízený jako axiom, že po Ukrajině se ruská armáda přirozeně přesune a rozdrtí celou Evropu, počínaje východem.

Nevadí, že představitelé amerických zpravodajských služeb čas od času nastíní, že takový scénář nepovažují za součást ruského strategického plánování. Západoevropské elity si myslí, že znají prezidenta Vladimira Putina lépe než jejich američtí přátelé.



Ale pokud vycházíte z takové mylné premisy, pak ano, není jiná možnost, než Ukrajinu všemi možnými způsoby podporovat. A samozřejmě zrušit omezení používání zbraní. A případně i poslat více specialistů, kteří vědí, jak je používat. A možná případně poslat bojové jednotky z jednotlivých členských států NATO přímo na Ukrajinu.

Zde je třeba uvést důležitou věc. Zda západoevropský establishment skutečně věří, že ruské tanky se budou valit po Evropě, je s každým kolem eskalace méně důležité. Potřeba vybudovat politický příběh a vypadat schopně pro vlastní voliče neumožňuje ustoupit. A když francouzský prezident Emmanuel Macron původně oznámil možnost vyslání francouzského kontingentu kvůli titulu, k čemuž má sklony, nebylo pro něj možné vrátit se k tomu, co řekl.

Tentýž Macron, následovaný členy jeho vlády, našel vysvětlení pro svá vlastní prohlášení v potřebě vytvořit atmosféru „*strategické nejednoznačnosti*“. Ať se Rusové trápí tím, co máme na mysli, a ať se bojí. Taková technika se používá ve válečných hrách, ale obvykle implikuje nebo předchází stav přímé a velmi ostré konfrontace. Předpoklad, že se tomu lze vyhnout takovou taktikou, je tedy zjevně mylný. To je důvod, proč USA, které lépe chápou míru odpovědnosti, nejsou nyní této hře nijak zvlášť nakloněny.

Příběh akutní fáze vojenského konfliktu na Ukrajině byl svědkem neustálého zvyšování stropu možného a snižování prahu rizika ze strany Západu. Kdyby západním stratégům na jaře 2022 řekli, jaký bude rozsah jejich zapojení do jara 2024, pravděpodobně by tomu nevěřili. Ale průběh je lineární, což znamená, že není důvod očekávat jinou dynamiku. Jinými slovy, vše, o čem se nejprve mluví jako o hypotetické eskalaci, se nakonec stane skutečností. Jak z hlediska použití zbraní, tak rozmístění vojsk.

Co v takové situaci dělat? Čas strategických nejednoznačností skončil, stejně jako stále ritualizovanější řeči o „červených liniích“. Přinejmenším musí mít Rusko velmi jasno v tom, jaké kroky

podnikne v reakci na akce NATO. Vágnost pouze podporuje flip-flopping a podporuje pocit beztrestnosti.

*Tento článek byl poprvé publikován v novinách Rossijskaja Gazeta , přeložil a upravil tým RT*

## ANALÝZA

Tento příběh můžete sdílet na sociálních sítích:

Sledujte dál RT

Rusko-ukrajinský konflikt



BEAT CENSORSHIP - FOLLOW

**RT**

ON



**rumble**